

CULTURA

CREACIÓ. NOVA EDICIÓ DEL FESTIVAL MULTIDISCIPLINARI LILLIPUT, QUE SE CELEBRA EN 13 QUIOSCOS D'ESCALA BARCELONINS

ART A PEU DE CARRER per recuperar l'espai públic

Text: Ignasi Franch

La segona edició del Festival Lilliput, que se celebrarà entre els dies 15 d'octubre i 13 de novembre, torna a dur diverses expressions artístiques a un entorn inusual: els quiscos d'escala. Per a la francesa Patricia Ciriani, directora de l'esdeveniment, «aquesta és una realitat característica de Barcelona. A Madrid també n'hi ha, però aquí en són molts més. El festival va néixer per valorar les seves especificitats, i la seva naturalesa a mig camí entre allò públic i allò privat». Tota aquesta feina deriva d'un inventari d'aquests espais, i ha comptat amb l'antropòleg Manuel Delgado com a coordinador científic.

Segons els organitzadors, la reacció ha estat més positiva encara que el 2009: «La Generalitat ha estat més generosa, tenim més pressupost, i els quiosquers han confiat més en nosaltres. És gent que se sent qüestionada i apartada de la legalitat. No es renoven les concessions, i els quioscos moren quan es jubilen els propietaris. Així que, quan veuen que institucions participen en un festival que els fa cas, se senten valorats i s'hi impliquen. Ara amb més fervor, després d'una bona primera experiència».

UNA PROPOSTA MILITANT

Dur l'art a llocs semipúblics o públics (el festival inclou diverses activitats itinerants) sembla una manera d'enfrontar-se creativament als discursos que cerquen buque-ritzar els espais comuns de les ciutats. La vaga del passat 29-S va ser un nou exemple de com, amb l'excusa de dificultar el vandalisme, es defensen mesures coercitives.

«Lilliput està molt compromès amb la idea d'espai públic. He pogut veure com Barcelona ha emprès un camí entristidor que sembla acabar en la privatització del carrer. Hi ha una onada de propaganda que converteix qualsevol manifestació col·lectiva en delinqüència. La gent té por de la inseguretat, sí, però és una por confeccionada», declara Ciriani, que vol una ciutat més viva, també per motius pragmàtics: «Mercantilitzar i buidar els carrers els fa més perillosos, perquè estan menys transitats i acaben sent només patrimoni dels homes joves que es poden defensar, excloent-ne les dones i els nens».

El festival aposta per l'art contemporani en localitzacions inhabituals, facilitant que els crea-

Una ruta amb conreadors de la dansa urbana 'parkour' donarà el tret de sortida.

dors es puguin escapar de l'espai de control dels museus. Són artistes interessats en reaccions diferents de les que es donen en un museu. «Aquí la relació amb el públic és completament diferent. Al museu, el públic va a buscar l'art, però nosaltres duem l'art al públic. Però que això ens agradi no implica que estiguem en contra dels museus. Són fonamentals, necessaris. Donen peu a generar contrapropostes. Un dels problemes que tenen als països subdesenvolupats és que és difícil articular una avantguarda sense un art estructurat i oficial, perquè no hi ha res a què respondre».

En tot cas, la curadora destaca que ha pogut comptar amb gent «important. Caetano Dias és un videoartista brasiler molt valuós, que crec que mai no ha mostrat la seva obra a Europa», explica. Andreas Kaufmann també és un nom consagrat, com el cineasta Jean-Charles Fitoussi, col·laborador d'una reconeguda parella de cineastes que difícilment accedeix als circuits comercials: la formada per Jean-Marie Straub i Danièle Huillet.

ELS ARTISTES

Una altra intervenció destacada serà a càrrec de Miryam Mariblanca, que, juntament amb Olga Clavel, acaba de rebre un premi de la Fundació Autor. Per a Lilli-

put, Mariblanca està treballant un espectacle que partirà del que ha estat fent al Tantarantana, «una dansa molt expressiva, tremendament gestual, amb postures de combat que remetien a les arts marcial».

També sobresurt *24 hour bed*, una crítica social als problemes d'habitatge endèmics a l'Estat. La instal·lació parteix de l'experiència personal d'Annette Merrill: «Annette és una dona feliç, rossa, guapa, una immigrant atípica. Quan buscava un espai de lloguer a Barcelona per ubicar-hi un petit estudi de fotografia i pintura, va veure que en llocs com el que volia arribaven a viure 40 persones. Va ser un xoc per a ella, perquè a Dinamarca no hi ha aquesta realitat dels pisos pastera, o almenys no s'hi ha confrontat». La idea inicial era fer visible des del carrer un llit ocupat les 24 hores del dia, per torns, amb referència a l'organització dels coneguts per *llits calents*. Però problemes logístics restringiran la instal·lació a l'horari diürn. S'hi pot reservar un temps de participació a

<camalilliput@gmail.com>.

L'esmentat Fitoussi, pioner del cinema enregistrat amb telèfons mòbils, oferirà *Temps japonais*: «Es compon de miniatures de cinc o sis minuts gravades al carrer durant una residència artística al Japó. No entenia l'idioma, i inventava diàlegs en clau filosòfica a l'hora de subtitular-los. És una manera de crear partint de la vida, i del desconcert de l'estranger». *Temps japonais* es difondrà en un quiscó al llarg del festival, i també es projectarà al MACBA el dia 6 de novembre en una sessió que inclourà dues obres més del seu autor.

Un recorregut amb dansa urbana *parkour* i una festa d'inauguració a la sala KGB obriran el Lilliput 2010. Un altre acte central serà la presentació dels participants, a La Central del Raval, el dia 29. També s'organitzaran rutes de contacontes sota petició mitjançant la bústia <cuencuentoslilliput@gmail.com>. Els horaris i les localitzacions de les activitats es poden consultar al bloc del festival. ©

Advertencia:

Si no quieres convertirte en un/a líder de verdad

NO

pinches en

<http://www.pnl-bcn.com>

por favor:

No lo hagas....
puede cambiar tu vida
para siempre....

